

C_2020339DA.01000202.xml
12.10.2020

DA

Den Europæiske Unions Tidende

C 339/2

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bucureşti (Rumænien) den 22. juli 2020 — Berlin Chemie A. Menarini SRL mod Administraţia Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii Bucureşti — Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti

(Sag C-333/20)

(2020/C 339/03)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bucureşti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Sagsøgt: Administraţia Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii Bucureşti — Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti

Procesdeltager: Berlin Chemie AG

Præjudicielle spørgsmål

1)

For at et selskab, der leverer varer i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, kan anses for at have et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor det leverer varerne, som omhandlet i artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF (1) af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011 (2), er det da nødvendigt, at selskabet ejer de menneskelige og tekniske midler, som det anvender på den sidstnævnte medlemsstats område, eller er det tilstrækkeligt, at selskabet har umiddelbar og permanent adgang til disse menneskelige og tekniske midler gennem et andet, forbundet selskab, som det kontrollerer, fordi det ejer majoriteten af kapitalen heri?

2)

For at et selskab, der leverer varer i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, kan anses for at have et fast forretningssted i den stat, hvor det leverer varerne, som omhandlet i artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets

forordning nr. 282/2011, er det da nødvendigt, at det formodede faste forretningssted er direkte involveret i beslutningerne om levering af varerne, eller er det tilstrækkeligt, at selskabet i den medlemsstat, hvor det leverer varerne, råder over tekniske og menneskelige midler, som det har fået stillet til rådighed i henhold til aftaler med tredjemandselskaber vedrørende aktiviteter i form af markedsføring, regulering, reklame, oplagring og agentur, der kan øve en direkte indflydelse på salgsvolumen?

3)

Skal artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011 fortolkes således, at en afgiftspligtig persons mulighed for umiddelbar og permanent adgang til tekniske og menneskelige midler, der tilhører en anden afgiftspligtig person, som den pågældende er forbundet med og kontrollerer, udelukker, at sidstnævnte forbundne selskab kan anses for at være en tjenesteyder til det således oprettede faste forretningssted?

(1) EUT 2006, L 347, s. 1.

(2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15.3.2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2011, L 77, s. 1).